

Om rejsen

Journalisten var inviteret af Travel South USA, som sørgede for transport og ophold.

Vejen dertil

SAS flyver direkte mellem Københavns Lufthavn og Washington Dulles Airport. Pris i april fra 5500 kroner.

Fra Billund lufthavn er prisen stort set den samme med for eksempel Lufthansa og et flyskift i München.

Billeje i en uge for en mellemklassebil med ubegrænset kilometertal koster cirka 2200 kroner.

Godt at vide

Delstaten Virginia er 2,5 gange større end Danmark.

Den er nummer 12 blandt USA's 50 stater på indkomst pr. indbygger.

Hovedstaden hedder Richmond.

Demokraterne i Virginia har vundet ved de seneste fem præsidentvalg.

Det er oplagt at besøge Washington D.C. og Virginia på samme tur.

Prisniveauet er cirka som i Danmark.

Bedste rejsetidspunkt er april-juni eller september-oktober. Midt på sommeren kan det være meget varmt.

Indrejse til USA kræver en ESTA-godkendelse, som søges på nettet.

Læs mere om Virginia på www.virginia.org.

Leesburg Diner har 160 år på bagen. At spise morgenmad her er som at være med i en film fra 1950'erne. Foto: Kirsten Vestergaard

General George C. Marshall boede i huset her fra 1941 til 1959. Han var ophavsmand til det store økonomiske hjælpeprogram til genopbygning af Vesteuropa efter anden verdenskrig. Han var udenrigsminister efter krigen, siden forsvarsminister, og i 1953 modtog han Nobels fredspris. Foto: Kirsten Vestergaard

På besøg i USA's nordligste sydstat

Virginia ligger mellem nord- og sydstaterne og lige dér, hvor USA blev født for snart 250 år siden.

Kirsten Vestergaard, rejser@jfm.dk

Stoltheden pibler ud af rundviseren i Dodona Manor i byen Leesburg, som ligger 20 minutters kørsel fra Dulles Airport i Washington D.C.

Hun fortæller om det herskabelige hus, hvor George C. Marshall boede, manden bag Marshall-planen, som efter anden verdenskrig hjalp Vesteuropa med at komme på fode igen. Vi får næsten indtryk af, at han egenhændigt stod bag sejren over Nazityskland.

Marshall boede godt i det store klassiske landhus, hvor 90 procent af inventaret er det originale. Huset blev købt til hans pensionisttilværelse, som blev udskudt, da krigen kom. Det er gult på ydersiden, fruens yndlingsfarve, og meget farverigt indenfor med blomstrede tapeter, pastelfarver og smukke mørke trægulve. Mon ikke det var ret usædvanligt for en femstjernet general at have lyserøde vægge i sit arbejdsværelse?

På første sal fortæller en film om hans liv og karriere op gennem geledderne, om hans indsats efter krigen og modtagelsen af Nobels fredspris. Der er ikke sparet på pompøs musik og blafrende Stars and Stripes. I hans simple soveværelse står støvlerne stadig i skabet - han kunne næsten sove med dem på.

Efter Marshalls død i 1959 forblev huset i familien. Det åbnede som museum i 2005.

En stat for elskere

"Virginia is for lovers" lyder sloganet i USA's nordligste sydstat. For elskere af musik, vin og historie, og der er nok af det hele.

I den lille by Leesburg sætter en kvinde et par flasker ud på en tønde foran en vinbar. Vi er i et vindistrikt, og vi er tæt på Potomac-floden, som under den amerikanske borgerkrig adskilte nord- og sydstaterne. Masser af slag, som blev udkæmpet her, førte til, at Leesburg skiftede side i krigen mere end 150 gange. Ude i det fjerne bag vinmarkerne ligger Blue Ridge Mountains, de blå bjerge, som faktisk *er* blålige.

Vi spiser morgenmad på Leesburg Diner fra 1865. Det er som at træde ind i en film fra 1950'erne. Chaplin underholder i fjernsynet, gulvet er skakternet, og båsene, man sidder i, er af træ. Kundernes favorit til morgenmaden er vaffel med sirup og ovenpå kylling i rå mængder.

Leesburg er i pendlerafstand fra høje lønninger i Washington. Kun en enkelt trailerpark beboet af amerikanere med få dollar på lommen bryder idyllen i det bakkede landskab med hestestutterier, vingårde og klassiske villaer med overdækkede verandaer.

Vi er i velhaverland. Det kan man se i den næste lille by, Middleburg, blandt andet på mængden af advokatfirmaer og butikker, der handler med jagtudstyr. Hos ejendomsmægleren er huse til 25-30 millioner kroner et helt almindeligt syn.

Vi ruller videre mod et af turens højdepunkter, Williamsburg.

Levende historiefortælling

Trish Thomas, vores guide i museumsbyen Williamsburg, er stolt af at være 10 procent dansk. Og hun er ikke så lidt mere stolt af fortidens Amerika end af nutidens. Da englænderne ankom *over there* i 1607, grundlagde de Williamsburg som den første kolo-

LÆS MERE
SIDE 16

Promenaden langs Virginia Beach er fem kilometer lang, og det er nemt at finde hoteller og restauranter med fabelagtig udsigt. Ude i vandet er der hvaler om vinteren og delfiner i sommerhalvåret. Foto: Virginia Tourism Corporation

Marquis de Lafayette spillede en stor rolle i den amerikanske uafhængighedskrig, selv om han var franskmand. Han brugte en god bid af sin formue på at hjælpe amerikanerne, og han blev en nær ven af USA's første præsident, George Washington. Her er han som en del af den levende historieformidling i kolonihovedstaden Williamsburg anno 2025. Foto: Kirsten Vestergaard

FORTSAT FRA SIDE 15

niby, og den blev en af Amerikas første byer med byplan. Nybyggerne blev til rige plantageejere, som lod slaver om det hårde arbejde i markerne, mens Williamsburg i 1699 blev kolonitidens blomstrende hovedstad.

I dag er byen et døgnåbent museum med levende historieformidling. Verdens største bliver det kaldt. Stort er det i hvert fald.

98 huse er originale, mens andre er genopbygget, sådan at byen fremstår som i de gamle byplaner. Mod betaling kan man i dagtimerne komme ind i husene.

Trish Thomas er især stolt af den 300 år gamle kirke, selv om indbyggerne dengang ikke var synderligt religiøse.

- Willamsburg var en partykoloni med liv og glade dage, fortæller hun. Under gudstjenesterne blev de store drenge låst inde, så de ikke fandt på unoder.

Hen over markedspladsen dukker Marquis de Lafayette pludselig op i levende live. Til hest. Han spillede en væsentlig rolle i den amerikanske uafhængighedskrig, som i 1776 førte til frigørelsen fra England og oprettelsen af De Forenede Stater. Han fortæller levende og i jeg-form besøgende børn anno 2025 om sine bedrifter i krigen og sit venskab med USA's første præsident, George Washington.

Lidt nede ad hovedgaden promenerer fire unge piger med forklæder over kjolerne og parasoller, som de forsøger at styre i blæsten. De er fra 1775, fortæller de. De er også studerende fra Ohio.

Fire unge piger, der er studerende og historieformidlere i Ohio, men på besøg i museumsbyen Williamsburg, giver den som ungmøer fra 1775. Foto: Kirsten Vestergaard

Som vor mor lavede det

En sund og nærende grøntsagssuppe, tyk som grød, kommer på bordet først på aftenen på den historiske kro King's Arms Tavern på hovedgaden i Williamsburg. Den har været god til folk på markarbejde.

Vi er stadig i kolonitiden, og i kroen er der kun levende lys og servietter så store som duge.

En violinspiller sørger for hyggen, mens tjenerne i historisk korrekt tøj fortæller lystigt om stedet. De store servietter holdt tøjet rent, så festen kunne fortsætte på den anden side af gaden med kortspil og dans.

En mand med sort trekanthat går rundt mellem bordene og fortæller om datidens instrumenter og giver prøver på en lille bitte fløjte og en violin i lommestørrelse.

På vej tilbage til hotellet møder vi i mørket et par guidede spøgelsesture, og ved krudttårnet spiller en trommeslager, mens fire soldater i fuld uniform fyrer store musketter af op i nattehimlen.

Holdt indianerne i skak

Krudtslammet har lagt sig, da vi næste morgen i nærliggende Jamestown snupper en bid mere af historien om USA's tilblivelse. Tre engelske skibe med 104 mænd og drenge om bord ankom i 1607 til det, der dengang var en halvø og anlagde den første engelske bosættelse i Nordamerika. De opkaldte den efter kongen derhjemme, James I, og på en måned byggede de et fort, så de kunne holde powhatan-indianerne i skak. Det var nemlig deres jagtområde, de havde slået sig ned på.

Under uafhængighedskrigen, hvor de 13 engelske kolonier i Amerika erklærede deres uafhængighed af England, blev stedet brugt til udveksling af fanger.

På stranden, hvor det hele skete, er der guidede ture, hvor en historiker fortæller, hvordan bosætterne levede, om forholdet til den oprindelige befolkning og om magt og løgne gennem historien.

Motion med udsigt

Vi sætter kursen mod Virginia Beach ved atlanterhavskysten godt tre timers kørsel syd for Washington. 30 kilometer strand venter forude.

På promenaden mellem stranden og de store luksushoteller deler de gående, dem på cykler i alle afskygninger, skateboardere og rulleskøjteløbere pladsen. Det er en varm dag i marts, og børnene tager fat, hvor de slap sidste år med spand og skovl, mens de voksne har slået lejr med trækvogne fyldt til randen.

Stranden er bred og med fint sand som ved Vesterhavet. Unge fyre viser muskler på motionsstativer, og de, der er født med bleg hud, prøver at få kuløren piftet op. Der bliver lavet armhævninger til den store guldmedalje. Det er ikke her i luksusland, Novos kunder til vægttabsmedicin mødes.

Verdens største flådestation, Norfolk, som uddanner den amerikanske flådes kommandosoldater, Navy Seals, ligger lige i nærheden, og på stranden er de kortklippede, toptrænede militærfolk til at få øje på. Store murmalerier på bagsiden af de høje hoteller langs promenaden viser målbevidste militærfolk med kasketskyggen ned over øjnene.

Vi var egentlig blevet stillet en hvalsafari i udsigt, men i marts er hvalerne krympet til delfiner, fordi vandet er blevet for varmt til hvaler. Man behøver ikke tage kikkert med for at se delfinerne springe. Knap er vi ude af havnen, før de legesyge dyr giver den flotteste opvisning rundt om båden.

Det er søndag, og båden er fuld at amerikanske børnefamilier, så motorlyden suppleres af "oh my God" i utallige varianter.

Spionage for begyndere

Var det noget at blive pilot? Eller måske spion?

På det privatejede Military Aviation Museum en halv times kørsel fra Virginia Beach holdes der sommerkurser for børn, som vil lære om hemmelige koder, spionudstyr og gamle fly.

Museet ejer en af verdens største samlinger af historiske fly fra flyvningens begyndelse til slutningen af anden verdenskrig, og en del af dem flyver stadig. Museet har sin egen landingsbane, og frivillige piloter tager i sommerhalvåret museets gæster med op at flyve.

Vores guide, Tim Erskine, brænder for at fortælle om de mange velbevarede fly. De er en del af hans egen historie, for hans far var pilot på amerikanske bombefly over Tyskland.

Han er frivillig ligesom de fleste, vi har mødt på museerne i Virginia. Stoltheden over den amerikanske indsats i et historisk perspektiv har de til fælles.